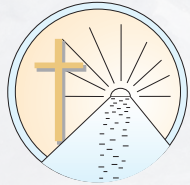

Nr 1 2022

Sions Missionstidning

“Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus. Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.” (Gal. 3:26–29).

BIBELORDET

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: "Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga." Han svarade: "Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?" Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydte dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.

Luk. 2:41-52

HELGDAGAR

Andra söndagen efter jul,
Luk. 2:41-52, *I Guds hus*

Första söndagen efter trettondagen,
Matt. 3:13-17, *Dopets gåva*

Andra söndagen efter trettondagen,
Joh. 2:1-11, *Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft*

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Art. 13 Om bruket av sakramenten

Om bruket av sakramenten lära de, att sakramenten inrättats ej blott till att vara tecken, varigenom man avlägger bekännelse för människor, utan fastmera för att de skulle vara tecken och vittnesbörd om Guds vilja med avseende på oss, givna till att väcka och stärka tron hos dem, som mottaga sakramenten. Därför bör sakramenten brukas på det sättet, att en sådan tro är med, som tror löftena, vilka genom sakramenten tillbjudas oss och ställas oss för ögonen.

De fördöma sålunda dem, som lära, att sakramenten rättfärdiggöra, blott sakramenthandlingen företages, och vid bruket av sakramenten icke anse den tro erforderlig, som tror, att synderna förlåtas.

Tredje söndagen efter trettondagen,
Matt. 8:5-13, *Jesus väcker tro*

Fjärde söndagen efter trettondagen,
Matt. 8:23-27, *Jesus hjälper i nöden*

Sions Missionstidning

Nr 1 2022

Gud är mitt ibland oss	4
Bröllopet i Kana	6
En stor frälsning	8
Barnsida: Nytt år	10
Ungdomsflik: Hämnens eller kärlekens Gud? 12	
Guds barns hälsningar	14
Kärlek som håller	15
Tankar om gudstjänsten	16
Gudstjänstfrågan	19
Till minne av Anna-Lisa Snellman	20
Guds nåd vi glatt skall prisa	21
Annonser, Radio LFF och prenumerationer....	22

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout och pärmbild:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Radierade helgsammankomster

1-2.1. Närvilä
6.1. Risöhall
8-9.1. Punsar
15-16.1. Bosund
22-23.1. Flynnängen
29-30.1. Näs

Gud är mitt ibland oss

Allt kristet liv präglas av denna överväldigande sanning, hela kyrkans tillvaro bärs av denna jublande visshet: Gud är här tillstädes! Den osynlige, ouppnåelige, ofattbare Guden har stigit ned ibland oss. Hans oförgångliga och ovanskliga härlighet har gått in i denna dödsdömda värld, tagit gestalt i den enfödde Sonen, övervunnit döden, överbryggat avgrunden och upprättat det segerns, förlossningens och salighetens samfund, som heter Guds heliga Kyrka.

Gud är mitt ibland oss! På en punkt är skiljemuren bruten. Himmelens härlighet flödar nu in i vår tillvaro. Morgonen har grytt och det glada budskapet skallar nu över jorden.

Vi såg hans härlighet! Livet, det eviga, som var hos Fadern, har uppenbarats för oss! Det vi själva har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med egna händer tog på, det förkunnar vi, Ljuset har kommit i världen, mörkret förgår, och det sanna ljuset lyser redan!

Än mer: Av hans fullhet har vi alla fått, ja, nåd utöver nåd! I honom äger vi förlossning, förlåtelse för våra synder. I honom är vi välsignade med all den himmelska världens andliga välsignelse. I honom har vi delaktighet av gudomens fullhet, av den himmelska

världens utsägliga, ofattbara och oförgångliga härlighet.

Hela urkristendomens predikan bärs av denna upplevelse av fullheten ... av rikedom som uppenbarats och blivit oss given, av skatten, som vi bär med oss i lerkärl, av döden med Kristus, som vi dör för att hans liv må uppenbaras i oss, av genombrottet av ett nytt liv. Därav denna fröjd, detta förklarade ljus också över lidandet – vi till och med berömmar oss av våra lidanden; såsom bedrövade men dock alltid glada – ett förhärliande också av kroppen, ty Jesus Kristus, vår Herre, skall så förhärliga vår förnedringskropp, att de blir lik hans härlighetskropp. Orden vill icke räcka till för Paulus, när han skall skildra vad som skett i Kristus: uppenbarelsen av fullheten, nåden, härligheten och Guds hemlighet. Alla Guds löften, så många de är, har fått sitt ja och amen i honom. Aposteln själv är vunnit av Kristus, han är överväldigad av det nya livet, han är en Jesu Kristi slav. Åter och åter måste han vittna om det utsägliga, om Kristi outrannsakliga rikedom. Han skildrar på nytt, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga och hur översvinneligt stor hans makt är på oss som tror. Och denna Guds utsäglighet, denna härlighet har kommit till oss i Kristus

– kroppsligt, konkret, nu – i tidernas fullborndan och i Kristi fullhet. Ty i honom bor all Guds fullhet lekamligen ...”

Gud är mitt ibland oss! Även idag. Ty detta, som skedde en gång i historien, det är icke blott något förgånget. Förbindelsen, som då öppnades mellan jord och himmel, har sedan aldrig brutits. Samme Herre, som tog sin boning ibland oss, byggde också ibland oss sin Kyrka. Alltjämt verkar han där genom sin Ande, i ordets och sakramentens yttre gestalt. Alltjämt stiger det nya livet ned i förgånglighetens värld, alltjämt uppenbaras det eviga ljuset, alltjämt utför Kristus det verk, för vars skull han en gång tog mandom.

Skatten har vi visserligen i lerkärl. Liksom många förkastade Gud, därför att han kom i ringhetens gestalt, är alltjämt den självhärliga människovilja blind för allt utom lerkärlen. Så länge människan är sig själv nog och lever i sin egen viljas slutna sfär, bakom ett ogenomträngligt skal av egna funderingar, egna önsningar och egen hjälplös fåfänglighet, så länge se hon aldrig Guds härlighet i kyrka. Hon har slutet det själens öga, som kan se himmelsljuset. ”Men den som gör sanningen, han kommer till ljuset.” Den som hungrar och törstar efter Gud, han märker snart, var källorna går i dagen.

”Men den som gör
sanningen,
han kommer till ljuset.”

Gud är mitt ibland oss! Liksom Jesus en gång trädde fram i världen som en Guds utsträckt hand, som en synlig uppenbarelse av Guds osynliga väsen och ett hörbart budskap om det, som intet öra fört, så är Guds hand alltjämt utsträckt vid dopfunten och altarringen, och alltjämt ljuder Ordet, icke som en mekanisk upprepning av det, som Mästaren en gång sade, utan som ett ständigt förnyat budskap direkt från Frälsarens läppar. Ordet är icke blott lära, utan levande kallelse, ett Guds erbjudande, ett häroldrop, som den Evige låter utgå till människorna och som ständigt på nytt ställer dem i avgörelsen. På samma sätt med sakramenten. De är icke symboler eller liknelser, utan Kristi sätt att handla med oss i dag, lika verkligt och påtagligt som han en gång handlade med människorna på Galileens ängar och Kapernaums gator. Så har han skänkt oss dopet för att alltjämt ta människor upp i Riket och lärjungaskaran. Så sitter han alltjämt till bords med oss i nattvarden för att göra oss delaktiga av sitt försonande offer. Han har icke lämnat den värld, i vilken han en gång lät sig födas för vår frälsnings skull.

Så hör mandomsanammelse och kyrkan, inkarnationen och sakramenten på det närmaste samman.

Klipp ur Bo Giertz,
Kristi kyrka. Verbum 1939.

Bröllopet i Kana

Tema för denna betraktelse är hur Jesus förvandlar vatten till vin. Vi läser från Johannes evangelium kapitel 2:1-5: *"På tredje dagen var det bröllop i Kana i Galileen och Jesu mor var där. Även Jesus och hans lärjungar var bjudna till bröllopet. Men vinet tog slut och Jesu mor sade till honom: 'De har inget vin.' Jesus svarade henne: 'Kvinna, vad har vi med det att göra? Min stund har inte kommit än.' Hans mor sade till tjänarna: 'Gör vad han säger till er.'"*

Ur texten kan man utläsa en slags rak och enkel bön från Marias sida då hon konstaterade till Jesus: *"De har inget vin"*. Maria insåg sin egen brist och kom till Jesus med sin hjälplöshet. Denna inställning, vårt beroende av Herren, är något som också vi kristna kan ta modell efter. Det behövs ingen lång litanian för att Jesus skall kunna lyssna på oss. Nej, en enkel bön, det räcker. När vi inser vår egen litenhet och Guds storhet, då är vi på rätt väg. Marias relation till Jesus var omedelbar och präglad av förtroende. Hon visste att Jesus ensam hade makt att förvandla vatten till vin. På samma sätt får du och jag komma till Herren med vår hjälplöshet. Vi skall inte erbjuda Gud några färdiga lösningar eller egna idéer om hur vi själva skulle vilja lösa

olika problem vi har. Nej, det bästa är att göra precis som Maria gjorde. Herren Gud får ha lösningen, makten och äran. Maria trodde också, eftersom hon sade till tjänarna: *"Gör vad han säger till er"*.

En enkel och rak kommunikation med Gud, utan böner med långa haranger och fint utvecklade ord, kan ofta ha en bättre inverkan på vårt Gudsförhållande. Gud är så mycket större än våra tankar och föreställningar, så som vi läser i Jesaja 55:8-9: *"Mina tankar är inte era tankar, och mina vägar inte era vägar, säger Herren. Nej liksom himlen är högre än jorden, så är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar."*

Dessa ord sammanfattar på ett bra sätt Guds allmakt och härlighet. Därför behöver vi människor inte krampaktigt hålla fast vid våra egna tankar och föreställningar, utan i förtrolighet med Herren visa vår tillit. När Jesus förvandlade vatten till vin, handlade detta om ett under. I Johannes evangeliet 2:11 står det: *"Detta var det första av de tecken Jesus gjorde. Han gjorde det i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet och hans lärjungar trodde på honom"*. Guds under är något som vi människor inte alltid kan omfatta i vår

Vi har en plats i Guds himmelska bröllopsmåltid. Detta får vara målet för vår vandring.

tankevärld på ett logiskt sätt. Men vi kan bara tro på dessa under. En barnslig och enkel förtrostan på Guds allmakt räcker.

Till slut i denna betraktelse vill jag nämna kontexten – bröllopet som symbol för den förtroliga relationens fulländning. Vi alla kristna är på väg till Lammets bröllopsmåltid. Där kommer vi att en gång se det som vi människor barnsligt fått tro på här i världen. I denna bröllopsmåltid, har Herren Gud berett en plats, ett rum för var och en som tror. Om detta läser vi i Johannes evangelium 14:2-3: *"I min Fars hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats åt er, så ska jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att ni ska vara där jag är."*

Vilket härligt löfte! Vi har alltså en plats i Guds himmelska bröllopsmåltid. Detta får vara målet för vår vandring, något som vi får se fram emot. Må Gud bevara oss i tron på detta härliga löfte. I Jesu namn, amen.

Magnus Enlund

Församlingsgemenskap på soffan?

Nu när det är så enkelt att följa med gudstjänster/möten via nätet, är det bra att minnas varför det är så viktigt för dig och din familj att aktivt delta i din församling.

- Du kan inte tjäna andra från din soffa.
- Du kan inte dela varm gemenskap på din soffa.
- Du kan inte uppleva kraften i ett rum full av kristna som lovsjunger tillsammans, på din soffa.
- Vi kristna är inte konsumenter, vi bidrar.
- Vi ser inte på, vi engagerar oss.
- Vi offrar, uppmuntrar, ber för varandra och delar livet.
- Din församling behöver dig.
- Och du behöver din församling.

(Lånat från kuogruppen. Översatt från engelska. Okänd författare)

En stor frälsning

“Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem.”

(2 Kor. 5:14)

Utgångspunkten för missionsarbetet är något som har skett. Frälsningen är vunnen för alla! Genom Jesu ställföreträdande lidande har hela världen försonats med Gud.

Här öppnas ett mäktigt perspektiv på missionsarbetet. Det gäller också för alla icke-troende människor på jorden – både dem vi möter dagligen och dem långt borta – att det redan har frid med Gud genom Jesus. Det återstår bara en sak: att de hör det! Detta är missionens centrala uppgift, att föra ut det befriande budskapet om en frälsning, som är fullförd och gäller för alla.

Det här är ett verkligt “evangelium” – ett gott och glatt budskap: Kristus är din Frälsare! Genom honom har du frid med Gud och evigt liv – oförtjänt, precis som du är och har det! Det är detta vi är kallade att förkunna. Med full rätt skriver Paulus om missionsarbetet: *“Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet.”* (Rom. 10:15)

Det är avgörande att vi håller fast vid att förtappelsen är en verklighet. Men det är lika avgörande att vi inser, att vi i missionsarbetet rätt förstått inte kommer med ett förtappelsebudskap, utan med ett frälsningsbudskap!

Vi kommer med det Ord, som kan rycka människor ur deras djupaste och största nöd – Guds vrede och dom – genom att leda dem till Jesus och ge dem tro på honom.

När vi bedriver mission måste vi predika både lag och evangelium. Ingen kommer fram till en frälsande tro på Jesus utan att ha sett sin synd i lagens ljus. Ingen gläder sig över Kristi försoning utan att ha mött Guds vrede. Men det är viktigt att hålla fast vid, att syndens och domens verklighet inte är något som vi kommer. Vi kommer inte och skapar ett problem för människor, som de inte har sedan tidigare. Vi kommer med frälsningen! Vi kommer med nådens ljus in i förtappelsens och domens mörker! Vi kommer med frihet för fångar, nåd för fördömda och frälsning till förlorade, genom Jesus. Därför är det helt entydigt så, att vi kommer med ett glädjebudskap.

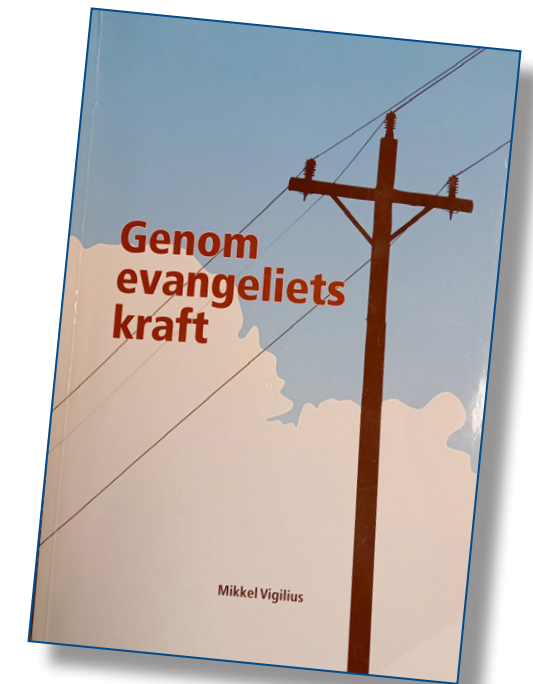
Hur blir vi rustade att föra ut detta budskap? Det blir vi först som sist genom att ta till oss evangeliet som ett ord till oss själva. Kristen mission har beskrivits som “tiggare som visar andra tiggare var det finns bröd”. Det är en bra bild. Den påminner oss om att man bara kan vittna om nåden, om man själv hålls kvar på tiggarens plats och tar emot nådens ord för egen del.

Tillväxt i en kristens liv är inte en växt bort från beroendet av nådens ord. Tvärtom. Guds mål är just att fördjupa vår sunda kännedom och vårt beroende av nåden. Då knyts vi nämligen ständigt starkare till Jesus och då blir tron levande och vittnesbördet starkt. Detta går stick i stäv med våra egna tankar och önskemål. Vi vill lyckas som kristna och vi ser fram mot att få en väl fungerande tro och ett kristet liv som hänger samman. På det sättet skulle vi bli trovärdiga och goda vittnen, tänker vi! Men Herren tänker annorlunda och för oss på en annan väg.

Jag vill gärna äga en tro så stark och stor.

En tro som kunde synas i gärning och i ord. Men när min tro så vacklar och allt mitt eget verk, då har jag bara Jesus – och då är tron stark!

Detta är Guds väg! Det är på detta sätt han förnyar oss i tron och förmår oss till sanna och levande vittnen – om Jesus. Det står inte i motsättning till att Gud både önskar och vill helga oss. Tvärtom. Det är bara genom evangeliet om Jesus som vi fylls av Guds Ande, som verkar helgelse och andlig frukt i våra liv inifrån (Gal. 5:22). När Herren håller syndakännedom och törsten efter nåd levande hos oss, är det för att driva oss till Jesus, så att vi förnyas och växer i glädjen över honom. Det är hos Jesus som livet och den andliga frukten växer fram: *“Förbli i mig, så förblir jag i er... Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.”* (Joh. 15:4–5)

Här går vägen till andlig frukt, växt och andlig fullhet; till ett levande vittnesbörd om Jesus. Om vi vill bli utrustade till att vittna om honom, och om vi önskar församlingar som präglas av vittnesbördets Ande, så är det avgörande att Guds ord förkunnas till tro på Jesus och till glädje över honom. Det kan bara ske där både lag och evangelium förkunnas i klarhet och kraft.

Skrivelsen tagen ur Mikkel Vigilius,
Genom evangeliets kraft.
BV-förlag, 2008.

Mikkel Vigilius är en Dansk väckelsepräst och teolog. Hans bok används i missionsskolning av LFF:s ungdomar som förbereds för missionsresor.

Nytt år

Guds Fred och Gott nytt år kära läsare!

Igen får vi börja ett nytt år. Vi vet ingenting om hur någonting kommer att se ut. Allting ligger gömt för oss. Men vi får börja det nya året i Jesu namn. Namnet Jesus betyder: "Herren hjälper". När vi sätter det nya året i Guds händer så får vi leva trygga i den förvissningen, oberoende av vad som än sker, att Herren hjälper och att han verkligen hjälper i allt.

Jag tänkte skriva ner en bön. En bön som du läsare kan läsa högt.
Vi knäpper våra händer.

*Tack Gud för det nya året!
O, Gud, gå med mig du
och viska i mitt öra tyst, vad jag ska göra nu.
Ibland är det besvärligt att vara glad och god.
Jag ber dig: lär mig lyda Dig och ge mig tålamod.
Följ med mig alla dagar så blir jag inte rädd
så slipper jag att ångra mig om kvällen i min bädd.*

*Här kommer nu ett helt nytt år
som ingen har använt förut.
Och här kommer också jag
var med mig och hjälp mig Gud!*

Så ber vi för barnen som klottar med maten. Som gillar att bli kittlade och som hoppar i vattenpölar och som förstör sina byxor. Barnen som går på dagis och barnen som går i skolan.

Men också för barnen som inte kan springa längs gatan i nya joggingskor. Som aldrig har räknat potatisarna på tallriken. Som föddes på platser som vi aldrig skulle besöka.

Vi ber för barn som vill bli burna och för dem som måste bäras. För dem som aldrig ger upp och för dem som aldrig fått en chans. För dem som vi tystar ner och för dem som griper vilken hand som helst, som räcks åt dem.

Dessa är barn, älskade av Gud, vart och ett av dem. Ske Din vilja med oss här på jorden. Amen.

Ingrid Snellman

*O Jesus, du som är barnens vän
och lovat att höra mig,
med knäppa händer i dag igen
jag kommer i bön till dig.*

*Välsigna far och välsigna mor
och syskon i älskat hem.
Och låt mig växa och snart bli stor
till glädje och hjälp för dem.*

*Och låt mig växa uti din nåd,
så lycklig och glad som nu.
Och led mitt hjärta i råd och dåd,
att alltid jag vill som du.*

*Bevara hembygd och fosterland
och alla som lever där.
De svaga led med din starka hand
och alla de trötta bär.*

*Lys allas väg med ditt klara ljus
som aldrig kan släckas ut.
Och ge oss rum i din Faders hus
när vandringen här är slut.*

Psb 494

Psaltaren 94

- Hämnens eller kärlekens Gud?

Orden från psalm 94:1 lyder: *“Hämnens Gud, Herre, hämnens Gud, visa dig!”* När man hör de här orden ryggar man kanske tillbaka. En hämnens Gud? Är inte Gud, en kärlekens Gud? I denna artikel ska vi undersöka psalm 94. Vad säger egentligen psalmen om Gud? Kan Gud vara både kärlekens och hämnens Gud?

I vers 2-6 tror jag att vi ser orsaken till varför man ropar på hämnens Gud. Vi läser: *“Res dig, du jordens domare, ge de stolta vad de förtjänar! Hur länge ska de gudlösa, HERRE, hur länge ska de gudlösa triumfera? Deras tal flödar av fräckhet, alla förbrytare förhäver sig. HERRE, de krossar ditt folk, de förtrycker din arvedel, de dödar änkor och främlingar och mördar de faderlösa.”*

Här vädjas det till jordens domare. Av vilken orsak? För att rätten hos folket här missbrukas, de svaga och utsatta i Herrens folk blir dåligt behandlade. Änkor, främlingar och faderlösa blir mördade. Är det då konstigt att man ropar till jordens rättmätige domare. Idag har vi många aborter som utförs. Då kan inte de små fostren rädda sig undan döden,

utan de blir hänsynslöst dödade. Alla som är små och försvarslösa är i Guds beskydd.

Gud i Gamla testamentet är inte en annan än den Gud vi ser i Nya testamentet. Vad står det om Jesus i NT? Vi läser i Matteus 25:31 om människosönens återkomst, att han ska komma med himmelens änglar och han ska *“sätta sig på sin härlighets tron”*. Då är det domens dag som också kallas för räkenskapsens dag. Alla människornas gärningar ska bli hopräknade. Då ska fåren skiljas från getterna. De onda ska den dagen skiljas från de rättfärdiga.

Hur består vi inför jordens domare, inför Guds Son som har *“ögon som eldslågor”*? Gud är en rättvis Gud som inte låter synden bli ostraffad. Vi kommer inte undan den dagen om vi då börjar ursäkta oss och säga: *“Förlåt Gud!”* Vi kommer inte undan heller här i jordelivet genom att säga: *“Förlåt, jag menade det inte, kan vi dra ett streck över det”*. Vi måste ha någon som har tagit vårt straff. Vi måste ha en syndabock att lägga skulden på. Ibland hör man sägas om vissa människor: *“De har gjort så mycket ont att de förtjänar döden. Hur kan*

“Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid.”

Gud vara rättvis när han skulle låta en sådan människa leva ifall denne vänder om från sin onda väg och tar sin tillflykt till Jesus?”

Då ska vi tänka på en annan sak. Var det rättvist att Jesus blev piskad? Var det rättvist att man hånade Jesus? Var det rättvist att Jesus dog? Där måste vi svara nej. Det var inte rättvist, men det var kärleksfullt. Jesus själv valde att gå i döden tack vare Hans stora kärlek till alla människor. Vi läser i Jesaja 53:5: *“Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid.”* Rättvisa blev skipad på korset när Jesus dog för alla människors synder. Han var inte förtjänt av straffet, utan det var alla människors hemskheter som blev lagda på hans axlar. Han led döden också för dina hemskheter skull, kära unga.

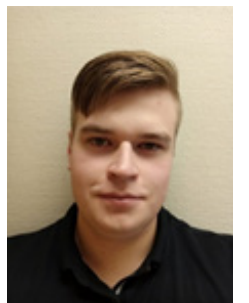
Tänk på det kära broder och syster nästa gång du får lida för Jesu skull, eller därför att du är kristen. Jesus led helt oskyldig. Om du känner dig liten, svag och hjälplös ska du veta att Gud ser och hör vad du går igenom. I Psaltaren 94:8-9 står det: *“Fatta ni oförnuftiga bland folket! Därar när ska ni bli kloka? Han som har planterat örat skulle han inte höra? Han som format ögat, skulle han inte se?”* De här verserna är riktade till dem som låter oskyldiga och försvarslösa lida. De som tror att Gud inte ser deras ondska. Om det finns någon sådan

som står inför Jesus på domens dag så kommer straffet att utmätas. Men om det finns en sådan syndare som läser detta så finns det fortfarande full förlåtelse.

Verserna 7-8 kan trösta oss när vi lider av en eller annan orsak. Han som har skapat våra ögon och öron kan nog se vad som pågår i våra liv, och han kan höra våra tysta bönesuckrar. Även de gånger vi inte förstår allt. Vi läser i vers 19: *“När mitt inre är fullt av bekymmer, då gläder din tröst min själ”*.

Gud är både hämnens och kärlekens Gud. Hämnens Gud bestraffar alltid synd. Kärlekens Gud förlåter synd för Jesu skull. Guds Son är den som får betala det höga priset när en människa får nåd till att vända om.

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Guds barns hälsningar

Guds nåd och frid må föröka sig rikligen hos er!

Må vi sista tidens Guds barn ännu lyfta våra ögon upp från denna mörka värld och betrakta och följa den stora, blänkande stjärnan som ännu skiner på vår himmel. Ja, den skiner och leder oss till vår Konung och vår Gud. Från världen kommer så ofta mörka moln som vill dölja den blänkande och vackra stjärnan. Men må vi komma ihåg Johannes ord: *"Älska inte världen, inte heller de ting som är i världen! Om någon älskar världen så är inte Faderns kärlek i honom."* (Joh. 2:15) Därför, kära Guds barn, må vi ännu be om kraft att älska det som är där ovan och samla oss skatter i himmelen där tjuvar inte kan bryta sig in och stjåla.

Vi ser mitt ibland oss att ulven försöker splittra och sönderriva Jesu får och lamm. O, att kärleken ännu skulle få vara brinnande bland Guds barn och att den Helige Andes eld skulle brinna så kraftigt att ulven inte vågar komma så nära att fåren börjar springa var sin väg. Men att vi skulle få stå samlade och med gemensam blick se upp på den törnekrönte Konungen som hängde på förbannelsen träd och ropade: *"Allt är fullbordat!"* (Joh. 19:30). Ja, för min och din del gjorde han detta. Också för dig, min otroende vän. Ta emot det

som Herren Jesus har gjort för din skull. Han vill ge dig evig glädje i himmelens härlighet. Dina synder har han försonat för att du skall få möjlighet att gå in genom paradisetts portar.

"Se, hur stor kärlek Fadern har bevisat oss att vi får kallas Guds barn. Därför känner världen inte oss, för att den inte känner honom." (1 Joh. 3:1) Den som här i tiden har fått tro sina egna synder förlättna i Jesu namn och blod har fått den största skatten på denna jord. Det vill säga skatten att få vara ett Guds barn. Kasta aldrig denna skatt ifrån dig, hur mycket Djävulen än vill visa och locka dig med den här världens konst och mörka gärningar. Men håll fast i tron, så ska du få bli krönt på den stora dagen. Därför kära bröder och systor, låt oss inte älska med ord och med tunga, men i gärning och sanning.

Vill med dessa ord, tillsammans med min hustru, komma med kärlekens hälsningar och önskar alla Guds barn, både när och fjärran, ett välsignat gott nytt år! Vi ber er om att komma ihåg oss i era förböner. Ha också ett förlåtande hjärta mot mig och även mot fel i denna enfaldiga skrivelse.

Bjørnar Nilsen, Alta

Kärlek som håller

Guds frid kära bröder och systrar! Vi lever i en tid där allt fler äktenskap och familjer söndras. Därför vill vi på radio Lff satsa på förebyggande arbete för våra äktenskap. Vi är mycket tacksamma för den äktenskapsskola som Boris och Vivian drog i höstas med Ann-Christin och Krister Snellman. Det är värdefullt att kunna ta del av materialet hemifrån och kunna repetera i flera omgångar.

Arbetet för våra äktenskap fortsätter detta nya år med korta avsnitt som sänds på radion måndagar kl. 9:30 och kl. 21:00 Det handlar om konkreta äktenskapsutmaningar utgående från ett Bibelord, en kort reflektion

och bön som rör temat. Med hjälp av praktiska utmaningar så kan vi omsätta Guds vilja i våra äktenskap. Tanken är att det skall komma en ny utmaning varje vecka. Äktenskapsutmaningarna kommer också på Soundcloud. Jag vill gärna utmana just dig kära lyssnare.

Vi har alla orsak att ta upp kampen för våra äktenskap! Med bön om Herrens vägledning.

*Mvh.
Tanja Holmborg*

Tankar om gudstjänsten

Varje människa är skapad till Guds avbild och finner sin rätta plats endast i gemenskap med Gud. Gemenskapen med Gud är varje människas viktigaste fråga. Brist på gemenskap betyder ett liv utan Gud nu, och efter döden, för evigt. Problemet med människan är att hon är en syndare, d.v.s. oren på Bibelns språk, inför den helige Guden. En syndig människa kan inte föras samman med den som är helig utan att hon förgås. Enhet mellan det som är orent och det som är heligt är inte möjligt om det inte finns rening och förlåtelse. Vad en gudstjänst är, bör betraktas i ljuset av denna utgångspunkt. I gudstjänsten är det fråga om hur Gud löste denna konflikt. Gud vill rena syndaren och ge människan en trygg väg där vi kan närma oss Gud.

Det som gamla- och nya förbundets gudstjänster har gemensamt är att instiftaren är Gud, och att meningen med gudstjänsten är att öppna väg till gemenskap med Gud för en syndare. Ett möte med Gud skall man inte söka efter sin egen vilja utan endast på platser som Gud har visat: *”På varje plats [altare] där jag låter mitt namn bli ihågkommet ska jag komma till dig och välsigna dig.”* (2 Mos 20:24). Dagens människa söker kontakt med sin skapare genom naturens skönhet, genom att fördjupa andligheten under meditation i det egna hjärtat och genom de riter som hon själv har utvecklat, men hon kan inte uppnå annat

än rastlös frid. Sann frid kan bara hittas på en plats där Guds helighet inte längre bränner en syndare, utan Guds vrede har blivit blickad genom ett ställföreträdande offer. Den platsen finns i nya förbundets gudstjänst där Gud har instiftat sitt ord, dopet och nattvarden för att dela ut sin förlåtelse. För oss österbottningar är detta bekant. Vi är vana att söka försoning i församlingen ifrån avlösningens ord, där Gud genom evangeliet renar oss.

Rätt gudstjänst?

Vad är en rätt gudstjänst? Den frågan har mänskligheten grubblat på ända sedan Edens lustgård. Efter att människan förlorade gemenskapen med Gud har hon burit offer för sina synder. Adam lärde sina söner att offra. Kain och Abel, i sin tur, ville också offra. Både Kains och Abels offer var formellt korrekt (Luther), men bara till den andra av sönerna såg Gud med behag. Skillnaden mellan dessa var orsaken till offret: Hebréerbrevet vittnar om att Abel offrade ”genom tro”, vilket var den stora skillnaden mellan brödernas offer (Hebr. 11:4).

Gud vill att offret förrättas rätt och att det bärs endast där han har förordnat det att ske. Under Israels ökenvandring tillät Gud inget annat offer än vad han hade bestämt genom Mose, trots att hela folket var heligt. Den trygga vägen till Gud gick genom det

offer som Mose och det levitiska prästadömet frambar, och det fanns ingen tillåtelse att avvika från förordningen. Såsom i fallet med Abel, så var det också med offret som Israel frambar, det behövde offras i tro. Det som Gud gjorde med Kain och Abel upprepades bland Israels folk. Gud ”såg inte till offret” som Israeliterna frambar, även om det formellt gjordes korrekt, ifall offrets frambringare gjorde det endast av gammal vana och samtidigt försummade kärleken till sin nästa (Amos 5:22).

Samma upplägg upprepas i Nya testamentets församling. Händelserna under pingsthögtiden orsakade en stor omvändelse och tusentals människor kom till tro och blev delaktiga av Kristi offerdöd på Golgata genom det predikade ordet och dopet. De fick erfarit, att frälsningens tid hade kommit, Gud hade skapat ett nytt hjärta och gett dem den Helige Ande. Man samlades omedelbart till gudstjänst med apostlarna (Apg. 2:42) – såsom det var förordnat av Kristus. Allt såg bra ut, men efter en kort tid kommer Ananias och Safira med gåvor till Herren. Den Helige Ande såg inte till deras gåva utan lät dem båda dö inför församlingen (Apg. 5). Vad hade hänt? De hade övergivit Herren och litat på sina ägodelar. Men inför församlingen ville de ändå ge en bild av sig som goda kristna och de trodde även att de kunde bedra den Helige Ande. De bad inte som Abel ”i tro” utan byggde sin egen godhet som Kain.

Gudstjänst under hot

Kristendomen har levt under Herrens ledning och i kraft av hans offer på Golgata i cirka 2000 år. Lammets gudstjänst har firats och frukten

av hans offer har delats ut till kristna. Det har funnits uppgång och nedgång men evangeliet har fortsatt att sprida sig. Av Guds stora mirakel har Lammets gudstjänst hållits inom kristendomen trots människornas svaghet.

Det har funnits mycket stridigheter i kyrkan genom tiderna. Det bör uppmärksammas hur kyrkans bråk alltid kulminerar på ett eller annat sätt på gudstjänsten. Det är som om Satan särskilt skulle hata det mest värdefulla. Till och med mellan Petrus och Paulus blev det en kamp och även vid Herrens bord i Antiokia. Petrus fick omvändelsens nåd och återvände till läran om Kristus och den gemensamma kärleken med hednakristna. Likaså blev Paulus och Barnabas förargade på varandra och ville inte arbeta tillsammans utan fortsatte åt olika håll, men Herren var med dem båda. Johannes tillrättavisar i sitt brev Diotrefes, som inte tog emot apostelns budbärare,

och som även drev ut de personer ur sin församling som ville ta emot budbärarna (3 Joh. 1:9-10).

Redan under apostlarnas tid, och omedelbart därefter, tvingades fornkyrkan att skilja sig från de lärare som inte höll sig till ordet utan predikade om Kristus enligt den gnostiska läran och andra starka villolärer (2 Joh.). De kristna deltog inte i dessa gudstjänster och lät inte villolärer undervisa vid kristnas gudstjänster. Skilsmässan var total och den kätterska kyrkan erkändes inte som Kristi kyrka på någon nivå eftersom de inte bekände en treenig Gud och hans verk.

En kyrka, men parallella gudstjänster?

Skillnader mellan kristna har inte alltid varit på grund av kätterier, irrläror, utan ofta också

”På varje plats [altare] där jag låter mitt namn bli ihågkommet ska jag komma till dig och välsigna dig.”

på grund av kulturella orsaker, kristna betoningar och maktspel. Av sådana skäl delades kristendomen upp i två stora läger; öst- och västkristendom, år 1054. Anklagelsebrev, bulla, placerades då på kyrkans altare för att understryka dess betydelse för den gudstjänst som tidigare hölls samman. Men både öst och väst fortsatte med samma gudstjänst som tidigare och bad och lärde ut Bibeln efter bästa förmåga, men inte längre tillsammans. Separationen berodde på, i sista hand, köttliga orsaker och måste jämföras med förargelsen mellan Paulus och Barnabas. Kristus välsignade dem båda, för Kristus är inte bunden av de beslut som fattas på grundval av mänsklig svaghet. Förbindelserna mellan öst- och västkyrkan (ortodox- och påvekyrkan) har sedan dess återställts, även om gemenskapen fortfarande är naggande.

Under reformationen var den västerländska kyrkan uppdelad i flera olika bekännelsesamfund, varav de största var romersk-katolska och lutherska. Uppdelningen var dramatisk, men det måste understrykas att båda parterna fortsatte att inse att Kristi ord och sakramenten är inflytelserika i båda samfundet. Detta är betydelsefullt. På institutionsnivå fanns ingen kontakt. Men trots alla hårda ord erkände båda samfundet att Gud också gör sitt verk bland motståndaren - åtminstone vad kommer till dopets påverkan. Denna speciella uppfattning grundade lutherska sidan på den bibliska synen att en lokal kyrka inte kan anses representera Kristus och hans verk ensam i världen, utan måste ödmjukt erkänna

att Herren gör vad han vill i sin egen kyrka och till och med genom de bristfälliga kyrkorna. Förutsättningen är naturligtvis att hans ord läses högt och predikas för folket, rätt, fastän även såsom evangeliets smulor. Och att sakramenten administreras enligt Kristi förordning och syfte.

Gud är trofast

Man kan säga att Kristi kyrkas historia lär oss två saker; Guds trofasthet och de kristnas svaghet. Gud är trofast och hjälper. Han kallar oss till omvändelse efter att vi har fallit och gått våra egna vägar. Om Kristi sinnelag mot sina församlingar vittnar Uppenbarelsebokens uppmaningar och varningar för de sju församlingarna i Minde Asien. Kristi ord för församlingarna vittnar för oss om hur han ser på sin kyrka - han ger nådetid för församlingar, och dess herdar, för att vända tillbaka till trohet i både lära och i kärlek. Men den berättar också att det finns en möjlighet att Gud flyttar sin närvaro bort om församlingen inte är trofast honom. Såsom Gud talade till Kain och uppmanade honom att förbli trogen och kämpa emot synden, likaså har han uppmanat sin kyrka under hela dess långa historia. Människan är ifrån sin sida angelägen om att ge den gamle Adam, den gamla naturen, utrymme i sitt liv och i tron. På så sätt drar hon på sig, liksom Kain, alla möjliga problem. Men Gud vill stärka sin kyrka genom sitt ord och kallar henne till omvändelse när det behövs.

Vesa Pöyhtäri

Gudstjänstfrågan

Utveckling i Finland

Kristus har gett sin "en, helig och allmänlig kyrka" lov att fira gudstjänst i enlighet med hans ord. Kristna har alltid lov att tillbe Gud tillsammans och ta emot hans nådemedel. Detta är en viktig paragraf i Kristi kyrkolag. Eftersom Kristus själv tjänar oss genom sitt ord, och sakramenten, och renar människor från synd, kan ingenting i världen stoppa detta. Om det behövs kan kristna till och med gå under jorden men deras gudstjänster kommer att fortsätta.

Under de sista årtionena i Finland har vi med andra konservativa väckelser mött frågan om hur vi kan fortsätta leva ett Bibliskt lutherskt gudstjänstliv med ordet och sakramenten och få flera trofasta manliga herdar som också själv vill hålla sig till Kristi ord. Dessa frågor har att göra med Herres gudstjänst. Det är den enda orsaken till varför frågor gällande gudstjänsten är ytterst viktiga.

Under påvens vagningsstopp, för evangeliska män, inledde lutheraner på 1500-talet fria lutherska gudstjänstförsamlingar för vilka till exempel Luther själv, med flera, vigde pastorer. I Finland tog vi inte modell från Luthers sätt att lösa problemet, fastän det också skulle ha varit möjligt, efter kvinnoprästbeslutet år 1986. Detta eftersom det lovades livsrum och prästvigning, också för dem som har en traditionell ämbetssyn, i den evangeliska lutherska

kyrkan i Finland. För att få leva ut Biblisk tro på ett lugnt sätt följde väckelserörelserna Paulussynodens och prästförbundets riktlinjer. Men efter år 2001 har den evangeliska lutherska kyrkan i Finland tagit flera nya beslut i snabb takt och därmed övergett löftet om livsrum i kyrkan. De som har en traditionell ämbetssyn prästvigs inte längre, inte heller får de tidigare vigda prästerna tjäna i församlingar där det finns kvinnliga präster. Vagningsbeslut slår hårdast mot gudstjänstlivet.

Budskapet från kyrkans ledning kommer klart fram i deras beslut och hur de sköter stiftet och församlingarna. Det finns inte någon framtid i den evangeliska lutherska kyrkan i Finland för sådant gudstjänstliv där det inte sker samarbete med kvinnliga präster, om kyrkan håller sin linje. Regnbågsideologi får man fritt predika i kyrkan och man får bryta kyrkolag utan straff med regnbågsvigningar, men en sådan som lär Bibelns syn på ämbetet eller sexualitet straffas eller trycks ner.

Mot bakgrund av en sådan utveckling tänker jag att bönehusen i Österbotten har varit ansvarsfulla och visat ett kristet herdehjärta samt omsorg om sina medlemmar när de har lyft problemet om framtiden under diskussion. Jag är övertygad om att bönehusen vill fortsätta som en del i Kristi världsvida och allmänlig kyrka, men nu diskuteras det vilka alternativ som finns. Tanken är inte att vara emot någon, utan hellre för ett bibliskt alternativ.

Må Herre själv leda våra bönehus att betrakta framtiden inför Guds ords ljus och med en ödmjuk bön.

Vesa Pöyhtäri

Till minne av Anna-Lisa Snellman

*Till det härliga land ovan skyn vi i tron skåda
upp redan här. Ty ett hem, fast fördolt för vår
syn, har vår Jesus berett åt oss där. Om en kort
liten tid får vi mötas på himmelens strand.*

Ss 322:1

Sången ekade i trapphuset när vi bar ut vår kära mamma från hemmet en sista gång. Mamma Anna-Lisa, född Ek, växte upp på Tempelgatan i Helsingfors. Då fanns inte kyrkan där utan Tempelberget var en fin lekplats för barnen i området. Hon fick växa upp i ett tryggt kristet hem. Somrarna på landet, med sin moster, berättade hon om med inlevelse och glädje. Som liten upplevde hon krigets fasor och blev sänd som krigsbarn till Sverige. Det satte djupa spår i henne. Efter skolgången hann hon arbeta några år på järnvägskontoret.

En sommar reste systrarna upp till stormöte i Juoksengi. Där träffade hon pappa Kalle, som efter en kort tids sällskapande, blev hennes livskamrat. Mamma och pappa fick 65 lyckliga år tillsammans. De välsignades med 6 barn och 52 barnbarn. Mamma var trogen sin kallelse, att sköta oss och hemmet. Hon sådde kärlek där hon gick fram. Otaliga är de predikanter som har gäststat vårt hem och som hon har tjänat. Genom det hade vi många änglar till gäster och det har varit till välsignelse.

Tidigt i sin ungdom fattade hon nådens fullhet. Hon lärde oss barn att se på alla människor med nådens ögon. Hon välkomnade och såg alla. När barnbarnen och också andra barn gästade deras hem öppnade hon påsen med stickade sockor och vantar och barnen fick välja vad de ville ha. Hon var en glad givare.

För något år sedan började mamma brytas ner av sjukdomar. Med hjälp av kunniga och kärleksfulla vårdare fick vi möjlighet att tjäna mamma en tid. Hon kunde då i trygghet bo hemma med pappa ända till slutet. Hon var viss om att när hon lägger ner vandringsstaven så får hon flytta till himlen. Ännu hösten 2020 predikade hon till oss genom sin sång. Bruten av sjukdom sjöng hon med klar röst: "Du kära lilla med ögon klara, bed Herrens ängel dig väl bevara... Behåll din krona, behåll din krona."

Mamma somnade in lugnt och stilla i hemmet, med alla nära och kära omkring sej, den 26 mars 2021. Jordfästningen den 10 april i Pedersöre kyrka förrättades av Kurt Hellstrand. Hans ord i griftetalet får tala till oss efterkommande: "Kära, kom ihåg att allt är av nåd och se till att ingen mister sin krona"

Frid över mammas ljusa minne.

Barnen

Guds nåd vi glatt skall prisa

Johan Ludvig Runeberg 1857

*Guds nåd vi glatt skall prisa,
vi kristna, denna stund,
med andlig sång och visa
ur våra hjärtans grund.*

*När rätt vi tänker på
hur god mot oss han varit
i dagar som har farit,
skall vi ej tacka då!*

*Vad hade det väl blivit
av oss i kamp och nöd
om Gud oss övergivit
och inte gett sitt stöd?
Om han i nödens dag
sig inte finna låtit
och tröstat och förlåtit
med faders hjärtelag?*

*Vi alla har fått lära
hur torftig och hur tom
är jordens fröjd och ära,
hur flyktig egendom.
Allt det som världen ger
är rök och dimma bara
som skall för vinden fara,
det har vi sett och ser.*

*Ett finns som fast förbliver
i himmel och på jord
och evig trygghet giver:
det är Guds eget ord.
Den gåvan blev vår del,
som gör oss alla rika
i sorg och glädje lika,
vår pärla och juvel.*

*Ack, låt oss aldrig mista
det ordet, Herre kär.
Förr må allt annat brista,
om så din vilja är.
Välsigna folk och land,
och oss i tro förena.
Du är vårt hopp allena,
håll över oss din hand!*

Psb 37

PARWEEKEND VID PÖRKENÄS

4-5 februari 2022

"Sätt mig som ett sigill på ditt hjärta, som ett sigill på din arm, för kärleken är starkare än lederna..."

Tema: "Tjänande kärlek"

MIN EGEN GUDSRELATION: DANA OCH KAJ FAGERHOLM

TJÄNANDE KÄRLEK: CARINA OCH MARTIN VENTIN

HUR KAN VI SOM FÖRÄLDER STÖDA VÅRA BARN OCH UNGDOMAR

150€/par
Arrangör: LFF:s familjearbete

Radio LFF planerar att fortsätta med dagliga sändningar under 2022. Under 2021 har det visat sig att resurserna för radion inte riktigt räckt till. Det behövs någon som helt och hållet kan fokusera på radion och ha enbart radion som sitt arbetsområde eftersom det kräver tid, planering och uppföljning för att säkerställa de dagliga sändningarna. Vesa Pöyhtäri har förtjänstfullt lett radioarbetet under den senaste tiden vid sidan om sina huvudsakliga arbetsuppgifter och samtidigt fungerat som ansvarig redaktör.

På LFF:s styrelse- och förbundsmöten i december ändrades halvtidstjänsten som mediaassistent till en heltidstjänst med radion som ansvarsområde. Samtidigt valdes undertecknad till ansvarig redaktör för Radio LFF från och med 1.1.2022. Tillsammans med LFF:s anställda och de frivilliga medarbetarna fortsätter vi som förr att genom radion förmedla det livgivande budskapet om frälsningen i Jesus Kristus för närregionen och så långt som internetradion sträcker sig!

Information om radioprogrammen och sändningstider hittas på LFF:s startsida lff.fi.

På LFF:s hemsida finns också ett radioarkiv som är under uppbyggnad. Där kan man i efterhand lyssna till de flesta radioprogram som blivit sända.

Kom gärna med Du också i arbetet - det finns flera sätt att delta!

Be för Radio LFF:s verksamhet att det blir till välsignelse och bär frukt! Kom med och tjäna i olika uppgifter med de gåvor du har. Det finns också möjlighet att understödja arbetet ekonomiskt genom bidrag till LFF-Media.

Med önskan om ett välsignat år 2022!

Lennart Ahlvik

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

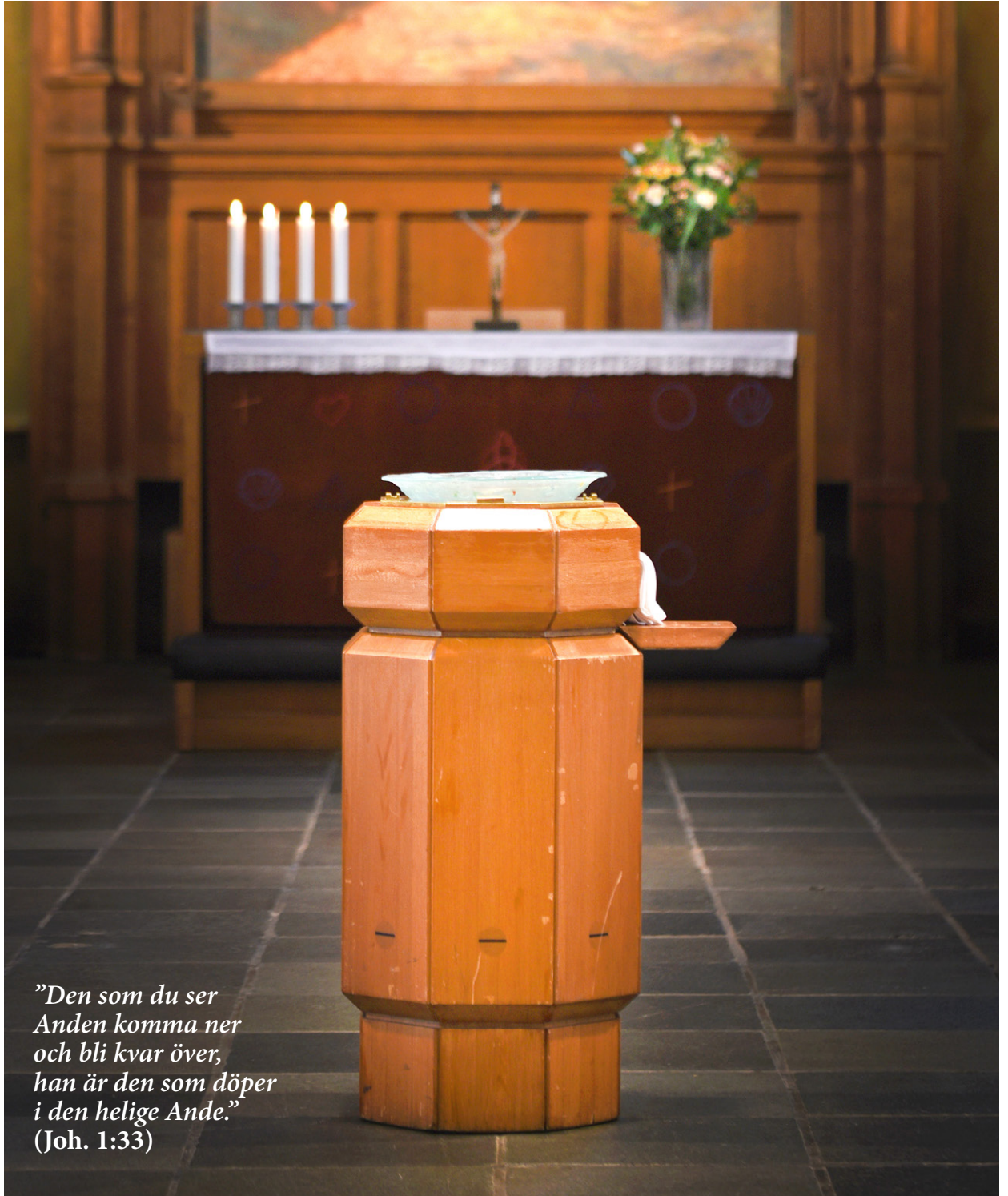
Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

*”Den som du ser
Anden komma ner
och bli kvar över,
han är den som döper
i den helige Ande.”
(Joh. 1:33)*